

Kirke 18 — 22.6.1939

Kenraali **Sir Walter Kirken** puhe lounaalla 22.6.1939 suomalaisille isännille — puolustusministerin viransijaiselle, ulkoministeri Eljas Erkolle ja sotaväen päällikölle kenraaliluutnantti Östermanille — vierailunsa päätöspäivänä (lehdistöaineiston mukaan).

Lyhyt vierailuni on päättymäisillään ja minun on jätettävä hyvästäni kiitollisena vastaanotosta ja vieraanvaraisuudesta, jota olen saanut tuta kaikkialla. Elämme vaikeita aikoja ja pääasiallisena syynä kaikkeen tähän hämminkiin ei ehkä ole hyvätahdon puute, vaan pikemminkin kansainvälisiä suhteita myrkyttävä epäluuloisuus, josta näkyy olevan vaikea päästä.

Jotkut saattavat luulla Suomen haluavan liittyä toisen tai toisen puolelle. Mutta jokaisen, joka tuntee suomalaiset, pitäisi tietää, ettei heillä ole pienintäkään halua muuhun kuin oman itsenäisyytensä säilyttämiseen, ja se, joka yrittää nielaista heidät, saa havaita, että he ovat varsin vaikeasti sulavaa ruokaa.

Mutta vaikkapa tunnetaankin suomalaisten toivomukset, saatetaan epäillä, kykenevätkö he omin voimin säilyttämään maansa koskemattomuuden. Vastaus tähän on Suomen saattaminen niin vahvaksi, ettei voi olla epäilystä sen kyvystä säilyttää koskemattomuutensa. Pohjimmaltaan tämä on sotilaallinen kysymys, joka luonnollisesti minua sotilaana on vierailuni aikana eniten kiinnostanut.

Täällä tapahtunut edistys on varmasti mitä rohkaisevin. On ruvettu suuressa mittakaavassa lisäämään tarvikkeiden tuotantoa ja liikenneolojen, etenkin maanteiden parantuminen, on ollut suorastaan huomattava. Kaikella tällä on paljon merkitystä, sillä suuressa maassa, missä asuu harvalukuinen väestö, hyvät liikkumismahdollisuudet ovat sotilaallisten tointen perusedellytys.

Varustukset ovat myös huomattavasti parantuneet. Nykyaikaisia kasarmeja on rakennettu, ja henki väestön keskuudessa on suurenmoinen. Minä ihailen miehiä, jotka uhraavat lomapäivänsä linnoitustöihin ja luovat jotakin, jota 1000 vuoden perästä varmaan tullaan pitämään Suomen 'kivimuurina'. Tervehdin lottia, jotka suorittavat kerrassaan suurenmoista työtä, ja tietysti — kaikkia niitä, joilla on yllään tasavallan univormu.

Siellä, missä näin paljon on saatu aikaan, voitaneen pitää aiheettomana ulkomaalaisen muistutusta, että vielä on tekemistäkin. Mutta minä olin 5 kuukauden ajan suomalaisena upseerina*), ja loppujen lopuksi vain oikean ystävän on sallittu huomauttaa, että solmio on vinossa.

Epäilemättä on edistytty reserviläisten harjoittamisessa, mutta enemmän rahaa tarvittaisiin, jotta hallitus voisi vieläkin tehostaa tätä työtä, johon kuuluu myös upseerien ja esikuntien korkeampi koulutus. On myös harkinnan alaista, riittääkö sotilaalliseen koulutukseen nykyisin käytettävä aika täydelliseen perehtymiseen eräisiin monimutkaisiin koneisiin ja koneistoihin, joilla nykyaikaiset armeijat ovat varustetut.

Lopuksi rajojen vartioiminen on kunniatehtävä, jota kukaan ei tahdo ottaa puhtaasti rahan ansaitsemisen kannalta. Sotilas uhraa palveluksensa ja elämänsä valtiolle, mutta hän saattaa olla perheenisä tai toivoa sellaiseksi tulevansa. Hänellä saattaa olla lapsia samoin kuin vaimokin, joista hänen on huolehdittava. On oikein ja asianmukaista, että hänet vapautetaan liiallisista perhehuolista, niin että hän voi täydestä sydäimestä antautua palvelemaan maataan.

Ajat ovat huolestuttavat, mutta valmistautuessamme pahimman varalla, on meidän toivottava parasta. En voi otaksua Europan tulleen aivan hulluksi. En voi uskoa, että valkoinen sivistys hävittäisi itsensä aiheettomasti, sillä nykyisissä olosuhteissa myös voittajat ovat hävinneitä. Asiat voivat pahentua, mutta me toivomme, että ne paranisivat ja että me saisimme tavata toisemme jälleen vieläkin onnellisimmissa olosuhteissa kuin tänään.

Sydämeni pohjasta kiitän teitä siitä, että olen saanut hengittää raikasta ilmaanne metsissä ja järvilla, lämpimästä auringonpaisteesta ja vieläkin lämpimämmästä vastaanotosta, joka kaikkialla Suomessa on tullut osakseni. Otan tämän vastaan sitäkin kiitollisempänä, koska se on osoituksena vapaitten maittemme välillä vallitsevista syvistä ystävyys tunteista.

Kiitoksia, kiitoksia paljon. Kohotan lasini Suomen armeijan, laivaston ja ilmavoimien terveydeksi. Kukoistakoot ne ainiaan!"

*) Kenraali Walter Kirke oli vuosina 1924-1925 kahdeksan kuukauden ajan Suomen hallituksen asettaman puolustusrevision asiantuntijoiksi saapuneen seitsemän hengen komission puheenjohtajana.

Tulopäivänä 18.6. Kirke lausui päivällispuheessaan lehdistöraportoinnin mukaan brittihuumoria viljellen (paikalla mm. vt. puolustusministeri Erkkö, sotamarsalkka Mannerheim, kenraalit Nenonen ja Malmberg sekä Englannin tšekäläinen lähettiläs Snow.) :

”... Toivon lyhyen käyntini aikana löytäväni todistuksia sen käsityksemme paikkansapitäväisyydestä, että demokratia ei ole mikään loppuun kulunut ja vanhentunut hallitsemisen muoto. Saanen huomauttaa, etten ole ainoa maamiesteni joukossa. joka ihailee Suomea ja sen yhteiskuntamuotoa.

Kaikki maanmieheni ovat tässä kohden samaa mieltä kanssani pitäen Suomea huomattavana esimerkkinä maasta, joka koko olemuksellaan palvoo vapautta ja on päättänyt sitä ylläpitää. Suomi on varttunut täysi-ikäiseksi, erittäin ihastuttavaksi nuoreksi neidoksi.

Kosijain luku näyttää ilmeisesti käyvän tälle neidolle varain epämukavaksi. Mutta ymmärrän hänen arvelevan, että sää on liian helteinen sulhasen käden puristukselle ja ettei hän erikoisemmin ikävöi tanssi-toveria seuraavaa tanssia varten, haluten tällä kertaa istua yksin. Suurbritanniassa jokainen suhtautuu tähän kantaan mitä parhaalla ymmärtämyksellä eikä kukaan koskaan tahtoisi tehdä mitään, joka olisi omansa häiritsemään tämän neidon kainoutta tai asettamaan hänen neitsyyttään vaaralle alttiiksi.

Oli miten oli. Me karskeat ja reippaat sotilaat emme onneksi puutu poliittiseen kuherteluun, joka sopii paremmin kasvatetuille, hienostuneemmille ja ehkä koreammille diplomaattikunnan jäsenille. Me saatamme tavata toinen toisemme koruttomassa ystävytydessä, tyytyväisinä tietäessämme tekevämme parhaan kykymme mukaan velvollisuutemme asianomaisia maitamme kohtaan.”

Kirke June 18 – 22, 1939

General **Sir Walter Kirke's** speech at a luncheon on 22 June 1939 — on the final day of his visit — to his Finnish hosts Acting Minister of Defence, Foreign Minister Eljas Erkko, and Chief of the General Staff Lt Gen Österman (based on press releases – no original English text available here).

My short visit is drawing to a close and I must bid farewell with gratitude for the reception and hospitality which I have received everywhere. We are living in difficult times and the main reason for all this confusion is perhaps not a lack of goodwill but rather the suspicion which poisons international relations and from which it seems difficult to escape.

Some may think that Finland wants to join one side or the other. But anyone who knows the Finns should know that they have not the slightest desire for anything other than to preserve their own independence, and anyone who tries to swallow them will find that they are very difficult food to digest.

But even if the wishes of the Finns are known, it may be doubted whether they are capable of preserving the integrity of their country on their own. The answer to this is to make Finland so strong that there can be no doubt about its ability to preserve its integrity. Basically, this is a military question, which naturally has interested me most as a soldier during my visit.

The progress made here is certainly most encouraging. A large-scale increase in the production of supplies has been initiated. And the improvement in traffic conditions, especially the roads, has been quite remarkable. All this is of great importance, for in a large country with a small population, good mobility is a basic requirement for military operations.

Equipment has also been considerably improved. Modern barracks have been built, and the spirit among the population is magnificent. I admire the men who sacrifice their vacation days to fortification work and create something that in 1000 years will probably be considered the 'stone wall' of Finland. I salute the Lottas [Finnish voluntary auxiliary paramilitary organization for women], who are doing a truly magnificent job, and of course — all those who wear the uniform of the Republic.

Where so much has been achieved, it may perhaps be considered unwarranted for a foreigner to remind them that there is still work to be done. But I was a Finnish officer for 5 months*), and after all, only a true friend is allowed to point out that the tie is crooked.

Undoubtedly, progress has been made in the training of reservists, but more money would be needed so that the government could further intensify this work, which also includes the higher education of officers and staffs. It is also a matter of consideration whether the time now spent on military training is sufficient for a complete familiarization with some of the complex machines and mechanisms with which modern armies are equipped.

Finally, guarding the borders is an honorable task, which no one wants to undertake purely for the sake of earning money. A soldier sacrifices his service and his life to the state, but he may be a family man or hope to become one. He may have children as well as a wife to look after. It is right and proper that he be relieved of excessive family cares, so that he can devote himself wholeheartedly to serving his country.

Times are worrying, but while we prepare for the worst, we must hope for the best. I cannot assume that Europe has gone completely mad. I cannot believe that white civilization would destroy itself needlessly, for under present circumstances even the victors are vanquished. Things may get worse, but we hope that they will get better and that we may meet again under even happier circumstances than today.

From the bottom of my heart I thank you for having been able to breathe your fresh air in the forests and lakes, for the warm sunshine and for the even warmer reception that has been given me all over Finland. I accept this all the more gratefully, because it is a testimony to the deep feelings of friendship that exist between our free countries.

Thank you, thank you very much. I raise my glass to the health of the Finnish army, navy and air force. May they flourish forever!"

*) For eight months in 1924-1925, Major General Walter Kirke was the chairman of a seven-person British commission of experts invited by the Finnish government to do a defense audit.

On the day of his arrival, 18 June, Kirke, according to a press release, uttered this in his dinner speech, cultivating British humor (in the presence of, among many others, Acting Minister of Defense Erkkö, Field Marshal Mannerheim, Generals Nenonen and Malmberg, and the British Minister to Finland, Thomas Snow):

"... I hope during my short visit to find evidence of the correctness of our understanding that democracy is not some worn-out and outdated form of government. Let me point out that I am not the only one among my countrymen who admires Finland and its form of society.

All my countrymen agree with me on this point, considering Finland a remarkable example of a country that worships freedom with its whole being and is determined to maintain it. Finland has grown up to be an adult, a very lovely young lady.

The number of suitors seems to be making this girl very uncomfortable. But I understand her thinking that the weather is too hot for a groom's handshake, and that she does not particularly miss a partner for the next dance, preferring to sit alone this time. In Great Britain everyone regards this position with the greatest understanding, and no one would ever want to do anything that would disturb this girl's modesty or expose her virginity to danger.

Be that as it may. We rough and tough soldiers fortunately do not meddle in the political squabbles which are better suited to the more cultured, refined and perhaps more decorated members of the diplomatic corps. It is enough to us to meet one another in unadorned friendship, simply finding satisfaction in knowing that we are doing our duty to the best of our ability to our respective countries."

Translations into English by Pauli Kruhse.

Halder 29.6.–3.7.1939

Ulkoministeri **Eljas Erkon** puhe kenraali Halderille hänen Suomen vierailunsa toisena päivänä **30.6.1939** (otteita lehti uutisesta):

Saksan kunniakkaan armeijan edustajana, armeijan, jonka erinomaisia ominaisuuksia ihailimme, lausun teidät, herra kenraali, sydämellisesti tervetulleeksi. Muistelemme niitä suuria palveluksia, jotka Saksa meille vaikeimpina kohtalon hetkinämme teki. Näiden palvelusten merkitys on saanut parhaimman ilmauksensa siten, että suurin osa korkeimmista saapuvilla olevista upseereistamme on saanut sotilaallisen koulutuksensa Saksan armeijassa.

Myöskin kuluneiden vaikeiden vuosien jälkeen Saksan puolustusvoimat ovat osoittaneet meitä kohtaan erinomaista suopeutta, jolle me olemme panneet suuren arvon.

Te, Herra Kenraali, olette täysin tietoinen, ehkä paremminkin kuin monet muut, siitä, että Euroopan tilanne ei millään tavalla ole vakautunut. Tulevaisuus on hämärän peitossa ja monessa valtiossa vallitsee levoton ja hermostunut mieliala tulevaisuuteen nähden. Mitä Suomeen tulee, tahdon vain vakuuttaa Teille, että me täällä levottomista huhuista huolimatta suhtaudumme tulevaisuuteen päättäväisin ja rauhallisin mielin.

Olemme yksimielisesti päättäneet pysyä puolueettomina sekä säilyttää puolueettomuutemme hinnalla millä hyvänsä.

Emme tahdo tulla sotketuiksi asioihin, jotka ovat meille vieraat, emmekä myöskään tahdo joutua välikappaleiksi, josta saattaisi muodostua levottomuuden aihe toisille valtioille. Vaikkakaan emme saata ymmärtää, miten Suomen kansan hyväksymä puolueettomuuspolitiikka voisi kenellekään antaa aiheen olla meidän vuoksi levoton, olemme kuitenkin pakotetut kaikin käytettävissä olevin keinoin ryhtymään sellaisiin puolustustoimenpiteisiin, jotka vakuuttavat muut valtiot siitä, että tahtomme on olla häiriöltä rauhassa. Tämä puolueettomuus merkitsee, että tahdomme ylläpitää ystävällisiä ja luottamuksellisia suhteita kaikkiin muihin valtioihin. Te, Herra Kenraali, olette tänne tervetullut sellaisen valtion armeijan edustajana, johon meillä on ystävälliset ja hyvät suhteet.

Toivon, että Teidän Ylhäisyytenne lyhyen Suomessa olon aikana tulee vakuutetuksi siltä, että me olemme rauhaarakastava kansa sekä kansa, joka myös haluaa säilyttää vapautensa ja kansallisen elämänsä.

Kenraalieversti **Franz Halderin** vastauspuheenvuoro:

Kiitän Teitä, Herra Ministeri sydämellisesti niistä lämpimistä tervetuliaissanoista, jotka kohdistitte minuun Saksaa puolustusvoimien edustajana. Tulkitsen iloni sen johdosta, että ensimmäinen ulkomaanmatkani on johtanut minut Suomeen, jonka armeijaan meitä saksalaisia sotilaita yhdistävät toveruuden ja perinteiden siteet. Tämän toveruuden syventäminen ja näiden perinteiden vaaliminen on näiden päivien oleellinen tehtävä, päivien, jotka saan viettää suomalaisten toverien seurassa.

Te, Herra Ministeri, olette viitannut tulevaisuutta verhoavaan hämääseen. Sellaisessa hämärässä on omakohtainen selvyys ja luja tahto sekä päättäväisyys ainoa valo, joka ohjaa oikeaan. Olen Teidän sanoistanne kokenut, että tämä määrätietoisuus on Suomessa vallalla.

Voimakas ja kaikkiin suuntiin riippumaton Suomi tulee varmimmin myös pimeinä aikoina löytämään oikean tien.

Ja saanen vakuuttaa Teille, Herra Ministeri, että emme vain me saksalaiset sotilaat, mutta myöskin koko Saksan kansa suhtautuu tämän kannan omaksumiseen mitä myötämielisimmin

ja esittää tässä suhteessa parhaat toivotuksensa.

Olen kuullut puheestanne, Herra Ministeri, että Suomi haluaa puolueettomuutensa säilyttämiseksi ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin sotilaallisiin toimenpiteisiin, ja saanen lausua, että me, ottaen huomioon sen korkean käsityksen, mikä Saksan armeijalla on Suomen puolustusvoimien sotilaallisista hyveistä ja sen johdon kelpoisuudesta, olemme vakuutettuja näiden pyrkimysten menestymisestä.

Se lyhyt silmäys, jonka pikimmiltään sain tehdä suomalaisten sotilaiden katseisiin, varmisti vakaumukseni siitä, että huomattavia sotilaallisia ominaisuuksia omaava puolustusystävällinen kansa ja määrätietoinen johto luovat sen asean, jota hallitus selväpiirteisen poliittisen tahtonsa toteuttamiseksi tarvitsee. Ymmärrän sen vuoksi, että Suomi nojaten tähän lujaan tahtoon sekä suureen puolustusvalmiuteen katsoo yhtä rauhallisesti tulevaisuuteen kuin Saksan kansakin.

Siinä toivossa, että tämä tulevaisuus muodostuisi Suomen kansalle onnelliseksi, kohotan maljani ja juon sen korkeasti kunnioitetun valtionpäämiehenne onneksi, Suomen kansan menestykseksi, Suomen puolustuslaitoksen kukoistukseksi samoin kuin Teidän Ylhäisyytenne henkilökohtaiseksi terveydeksi.

Halder June 29– July 3, 1939

Foreign Minister **Eljas Erkkö's** speech to General Halder on the second day of his visit to Finland, **30 June 1939** (according to newspaper reports, no German texts here available):

As a representative of the glorious German army, an army whose excellent qualities we admire, I extend to you, General, a hearty welcome. We recall the great assistance that Germany rendered us in the most difficult period of our history. The significance of these services has found its best expression in the fact that the majority of our highest officers presently here have received their military training in the German army.

Even after these hard times the German armed forces have shown us extraordinary sympathy, which we have placed great value on.

You, dear General, are fully aware, perhaps better than many others, that the situation in Europe has by no means stabilized. The future is shrouded in mystery and there prevails in many countries an uneasy and nervous mood regarding the future. As for Finland, I only want to assure you that, despite the uneasy rumors, we here take the future with the most resolute and calm minds.

We have unanimously decided to remain neutral and to maintain this neutrality at all costs.

We do not wish to get entangled in matters which are alien to us, nor do we wish to become an instrument which might become a cause of unrest for other states. Although we cannot understand how the policy of neutrality adopted by the Finnish people could give anyone reason to be uneasy for our sake, we are nevertheless compelled by all available means to take such defensive measures which will signal other states that we wish to stay off from any disturbances. By this neutrality we signal the wish to keep friendly and confidential relations with all other states. You, dear General, are welcome here as a representative of the army of such a state with which we do have friendly and good relations.

I hope that during this short stay of Your Excellency in Finland you will become more convinced that we are a peace-loving people and a people which also wishes to preserve its freedom and national existence.

Col. General **Franz Halder's** response:

I thank you, Mr. Minister, from the bottom of my heart for the warm words of welcome that you addressed to me as a representative of the German Armed Forces. I express my joy that my first trip abroad has led me to Finland, to whose army we German soldiers are united by bonds of comradeship and tradition. Deepening this comradeship and nurturing these traditions is the essential task of these days, days that I get to spend in the company of Finnish comrades.

You, Mr. Minister, have referred to the darkness that shrouds the future. In such darkness, personal clarity and strong will and determination will be the only beacon of light showing the right path. I have experienced from your words that this sort of determination now prevails in Finland.

A strong Finland without outward bounds will most certainly find the right path even in dark times.

And I can assure you, Mr. Minister, that not only we German soldiers, but also the entire German people, will be most sympathetic to the adoption of this position and will express their best wishes in this regard.

I have heard from your speech, Mr. Minister, that Finland wishes to take all necessary military measures to preserve its neutrality, and I can say that, taking into account the high opinion that the German army has of the military virtues of the Finnish defense forces and the competence of their leadership, we are convinced of the success of these efforts.

The brief glance I was able, within this short period of time, to take into the eyes of the Finnish soldiers confirmed my conviction that a defense-friendly people with considerable military qualities and a resolute leadership creates the weapon that the government needs to implement its clear-cut political will. I therefore understand that Finland, relying on this firm will and great defense readiness, looks to the future as calmly as the German people.

In the hope that this future will be a happy one for the Finnish people, I raise my glass and drink it to the happiness of your highly respected Head of State, to the success of the Finnish people, to the prosperity of the Finnish defense establishment, as well as to the personal health of Your Excellency.

Translations into English by Pauli Kruhse.